

Arrest

nr. 30 069 van 23 juli 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 7 september 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2006.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 17 maart 2007.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gezien het arrest nr. 191.501 van 17 maart 2009 van de Raad van State waarbij het arrest nr. 11.604 van 23 mei 2008 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigd wordt doch enkel in zoverre uitspraak wordt gedaan over de vraag van de verzoekende partij om toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juni 2009.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Vluchtrelaas

U bent afkomstig van Magbethe (Port Loko distrikt) maar u groeide grotendeels op bij uw tante te Freetown (Sierra Leone). In 1994 keerde u terug naar uw dorp en zette u een handel in palmolie op tussen uw dorp en de hoofdstad. Uw ouders zijn landbouwers. Tijdens de burgeroorlog werd u gevangen genomen door rebellen (voormalige soldaten van het Sierraleoonse leger) en gedwongen

mee op te rukken naar Freetown. U was niet betrokken bij gevechten maar diende lasten te dragen voor de rebellen. U werd meegenomen naar Makeni en moest er werken voor 'general Bio'. Toen hij besliste naar Kono te vertrekken, nam u de benen en keerde terug naar uw dorp. Op 2 november 2004, tijdens de maand van de ramadan, was u in uw kamer samen met (M. S.), de zoon van de imam. Jullie hadden seksuele betrekkingen. Dorpelingen vielen de kamer binnen en sleurden u naar buiten. Ondertussen werd u geslagen. Dankzij een tussenkomst van de politie kon u gered worden uit handen van de menigte. De agenten begeleidden u terug naar uw kamer zodat u zich kon aankleden. Daarna namen ze u mee naar het politiekantoor. Enderzijds om u te beschermen tegen de woedende bevolking die gezegd had dat u het dorp niet zou verlaten omdat u tegen de religie, traditie en cultuur van het dorp had gehandeld, anderzijds omdat u zou worden overgebracht naar Port Loko om er te worden berecht. U hoorde de aanvallers nog zeggen dat ze zouden terugkeren na het avondgebed. Enkele uren later hoorde u mensen discussiëren en uw richting opkomen. Er werd geslagen op de deur. U slaagde erin het raam open te breken en het woud in te rennen. U werd nog achtervolgd door de dorpingen maar kon niettemin ontkomen. U trok naar Magbonto en verbleef er enkele dagen bij uw vriend Abdul. Op 4 november 2004 reisde u verder naar Freetown. U zocht uw toevlucht bij uw tante maar zij was al op de hoogte gebracht van de gebeurtenissen door uw vader en wou u niet in huis opnemen. U ging dan maar naar een klant van u, Zeinab (Juba Hill, Freetown), met wiens zoon Musa u tevens een relatie had. U bleef de eerste twee weken binnen om problemen te vermijden. Toen u op een dag ging wandelen aan Lumley beach, liep u een zekere Pierre tegen het lijf. Jullie raakten aan de praat en enige tijd later spraken jullie iedere avond af. U vertelde hem over uw problemen en ongeveer vijf dagen nadat u hem ontmoet had, hadden jullie seksuele betrekkingen. Op 8 december 2004 stond de echtgenoot van Zeinab, pastoor Hassan, met een krant in de hand u op te wachten aan de deur van zijn woning. Hij zei u dat hij alles al vernomen had van Musa, nam een machete en begon u achterna te zitten terwijl hij andere mensen te hulp riep. U kon ontkomen en ging naar de woning van mister Pierre. Ook hij beschikte over de krant waarin uw naam vermeld stond en u beschuldigd werd van pedofilie. U legde hem uit dat u nooit met personen jonger dan 18 geslapen had. U mocht bij hem blijven en ondertussen contacteerde hij zijn Belgische zakenpartner. Op 20 december 2004 reisde u per helikopter naar Lungi airport en van daaruit per vliegtuig naar België. Pierre bracht u onder bij zijn zakenpartner Rudi en vertrok op 23 december 2004 naar zijn familie in Italië. Rudi wou dat u cocaïne zou smokkelen. U weigerde maar toen hij u bedreigde met de dood stemde u toch in. Nog diezelfde nacht ontsnapte u uit zijn woning. U sprak iemand aan die u begeleidde naar de gebouwen van de Belgische asielinstanties waar u op 29 december 2004 uw asielprocedure startte.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen met betrekking tot het lot van Mubarak, uw partner, uiterst vaag en ongeloofwaardig bleken Zo is het merkwaardig dat de dorpingen blijkbaar enkel u zochten en dat zij u aanvielen en sloegen en riepen "dat zij u eindelijk hadden" (CGVS, DB, p.5). Het is dan ook niet duidelijk of u door de dorpingen gezocht werd omwille van uw homoseksualiteit of omwille van pedofilie, zoals blijkt uit het krantenartikel dat u voorlegde. Verder bleek immers uit uw verklaringen dat u naakt naar buiten gesleept werd en dat u pas na tussenkomst van de politie uit handen van de woedende dorpingen bevrijd werd (CGVS, DB, p.5). Het is bevreemdend dat u niet bleek te weten of ook Mubarak geslagen werd of wat er nadien met Mubarak zou gebeurd zijn (DVZ, p.13). Ook tijdens het gehoor ten gronde kon u niet duidelijker zijn omtrent zijn lot (CGVS, TG, p.14). Stel dat geloof zou worden gehecht aan uw verklaringen als zou u worden beschuldigd van homoseksualiteit (en niet van pedofilie), dan nog is het niet aannemelijk dat uw partner in deze vrijuit zou gaan en dat u als enige zou moeten terecht staan. U verklaarde dat u de dag na uw arrestatie zou beschuldigd worden, maar toen het Commissariaat-generaal informeerde naar de aard van die beschuldigingen, kon u ook daar niets over zeggen (CGVS, DB, p.5). U kon het kortom niet geloofwaardig maken dat u quasi gelyncht werd nadat u op heterdaad betrapt werd maar dat uw partner schijnbaar met rust werd gelaten. U opperde dat Mubarak als zoon van de imam en als lid van de "secret society" misschien anders "behandeld" werd (CGVS, DB, p.6) maar toen het Commissariaat-generaal opmerkte dat hij, als zoon van de imam, misschien net strenger zou bestraft worden (CGVS, DB, p.6), antwoordde u dat u eigenlijk niet wist of dit het voor hem erger zou maken (CGVS, DB, p.6). Er mag worden verondersteld dat u na een langdurige relatie met Mubarak het gevaar dat deze relatie voor hem meebracht beter zou kunnen inschatten. Uw vage en onsamenvangende verklaringen ondergraven de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Verder kon doorheen uw verklaringen voor de Belgische asielinstanties worden vastgesteld dat uw kennis van de homobeweging in Sierra Leone en de juridische positie van homoseksuelen in uw land van herkomst praktisch onbestaand was. Op 20-jarige leeftijd zou u een eerste

homoseksuele ervaring gehad hebben maar zeven jaar later, na verschillende homoseksuele relaties en na de problemen die u in Sierra Leone zou gekend hebben, kon u tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken niet ontkennen of bevestigen dat homoseksualiteit in Sierra Leone bij wet verboden is (DVZ, p.14). Voorts verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat enkele maanden voor uw problemen begonnen twee homoseksuelen geëxecuteerd werden maar u kon niet verduidelijken of zij door politie of burgers werden gedood (DVZ, p.14). In uw verzoek tot instelling van een dringend beroep, ingediend op 10 januari 2005, argumenteerde u dat de media het hadden over ongeïdentificeerde daders. Er kan echter worden opgemerkt dat u geen andere, duidelijker voorbeelden aanbracht waaruit zou blijken dat u inderdaad begaan bent met deze materie. Uw interesse voor de positie van de homoseksuelen in Sierra Leone bleek ook niet uit uw verklaringen met betrekking tot de dood van Fanny Ann Eddy, de oprichtster van de Sierra Leone Lesbian and Gay Association (hierna SLLAGA) en een van de (naamloze) homoseksuelen waarover u het bij de Dienst Vreemdelingenzaken had. U beweerde tijdens het gehoor in dringend beroep van **19 mei 2005** dat zij vermoord werd door "unidentified gunmen", dat er nog geen arrestatie verricht werd en dat zij wellicht vermoord werd omdat zij het hoofd van een holebi-organisatie was (CGVS, DB, p.9). Informatie die op het Commissariaat-generaal aanwezig is en die aan uw administratief dossier werd toegevoegd, is hieromtrent duidelijker. Een artikel van **3 januari 2005** meldt dat een verdachte van de moord door de politie gevat en officieel in beschuldiging gesteld werd. Bovendien bleek de verdachte een ontslagen werknemer van SLLAGA te zijn en werd de moord niet langer in verband gebracht met de aard van de activiteiten van Fanny Ann Eddy (zie landeninformatie). De vaststelling dat u maanden later niet op de hoogte bleek van deze nieuwe ontwikkelingen laten eveneens toe te twijfelen aan uw beweerde interesse voor deze minderheidsgroep. Overigens zou u zich "uit angst" nooit aangemeld hebben bij SLLAGA (CGVS, TG, p.) en in Freetown, waar u toch geregeld kwam voor zaken (CGVS, DB, p.9), zou u nooit op zoek zijn gegaan naar mogelijke ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen (CGVS, DB, p.9).

Overigens kan uw beweerde angst om u aan te sluiten bij SLLAGA enigszins gerelativeerd worden daar u blijkbaar geen angst voelde om tegen betaling homoseksuele betrekkingen te hebben met verschillende personen uit uw dorp (CGVS, DB, p.6). Uw verklaringen betreffende uw beleving van uw homoseksualiteit in Sierra Leone en uw klaarblijke desinteresse in de positie van deze minderheidsgroep laten toe te twijfelen aan uw beweerde geaardheid

Bovendien kunnen er ook vraagtekens gezet worden bij uw verklaringen betreffende uw vertrek uit Sierra Leone en uw aankomst in België. Zo is het merkwaardig dat Pierre, wiens achternaam u niet eens kent (CGVS, DB, p.4) die na uw aankomst in België naar Italië "verdween", belangeloos uw vlucht en reisdocumenten zou gefinancierd hebben. U verklaarde voorts dat u nooit enig reisdocument in handen had, dat het Pierre was die het paspoort voorlegde bij de grenscontrole (CGVS, TG, p.6), dat u hem op een (ruime) afstand volgde (CGVS, TG, p.7) en dat de grenspolitie u bij uw aankomst in Zaventem geen vragen stelde (CGVS, TG, p.6). Er dient te worden opgemerkt dat uw asielrelaas hieromtrent in tegenstrijd is met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd. Uit een antwoord van de Federale Politie, Dienst Grenscontrole van Zaventem aan het Commissariaat-generaal blijkt dat elke passagier die niet uit de EU afkomstig is, geacht wordt zijn paspoort persoonlijk te overhandigen, ook als hij in groep reist. Bovendien worden deze passagiers gevraagd naar het doel van hun reis en hun financiële middelen. Dergelijke vage en (met de aanwezige informatie) tegenstrijdige verklaringen ondermijnen uw asielrelaas verder.

U legde enkele artikels voor die uw asielrelaas moeten ondersteunen. Het "affidavit in lieu of birth certificate", opgemaakt op 26 april 2004 te Freetown, en de identiteitskaart van 23 november 1998, bevestigen uw identiteit die hierboven niet in twijfel wordt getrokken. Het artikel uit de "Standard Times", getiteld "Child abuse suspect escapes justice", brengt het relaas van de gebeurtenissen van 2 november 2004. U verklaarde dat het artikel stelt dat u homoseksuele activiteiten had met iemand. Uit het artikel blijkt evenwel nergens dat u inderdaad dergelijke zaken ten last gelegd worden. De auteur, Samuel Bobson Kamara, stelt eerder dat u gezocht wordt omdat u een pedofiel zou zijn. Ook dit artikel doet vragen rijzen omtrent de precieze beschuldigingen die tegen u geuit werden. Bovendien is het bevreemdend dat de krant dit verhaal pas op 8 december 2004, of ruim een maand na de feiten, zou brengen. Dergelijke vaststelling doet vragen rijzen omtrent de intentie waarmee dit verhaal zou zijn gepubliceerd. Het getuigenis van FannyAnn Eddy voor de U.N. Commission on Human Rights vestigt de aandacht op de kwetsbare positie van holebi's in Sierra Leone en Afrika. Het Commissariaat-generaal erkent deze problematiek maar wijst erop dat u uw daadwerkelijke betrokkenheid niet aannemelijk heeft gemaakt. De artikels, getiteld "The activist from Sierra Leone was murdered" en "Tolerance is still a distant prospect" behandelen de dood van Fanny Ann Eddy en haar strijd voor rechten voor holebi's

maar kunnen uw geloofwaardigheid evenmin herstellen. De steunbrief van (D. B.), een actief lid van de werkgroep WISH (Werkgroep Internationale Solidariteit met Holebi's), stelt dat u wel degelijk homoseksueel bent. Dergelijke brief heeft evenwel geen enkele bewijswaarde en kan niet weerhouden worden bij het beoordelen van uw asielaanvraag. Het interview met u dat in de gaykrant verscheen herhaalt uw asielrelaas maar brengt geen nieuwe elementen aan die bovenstaande argumentatie vermogen te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Bij het arrest nr. 11.604 van 23 mei 2008 van de Raad worden aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. Dit arrest wordt bij het arrest nr. 191.501 van 17 maart 2009 van de Raad van State vernietigd doch enkel in zoverre uitspraak wordt gedaan over de vraag van verzoeker om toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De bevoegdheid van de Raad is dan ook te dezen in die strikte mate beperkt.

2.2.1. Verzoeker vraagt de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming en stelt dat hij een reëel en actueel risico op ernstige schade lijdt bij terugkeer naar Sierra Leone, waarbij hij verwijst naar de getuigenis van de verantwoordelijke van de Werkgroep Internationale Solidariteit met Holebi's (WISH) aangaande zijn seksuele geaardheid, alsook naar de uitdrukkelijke erkenning van de problemen die homoseksuelen te vrezen hebben in Sierra Leone door de bestreden beslissing zelf. Verder wijst verzoeker erop dat de bestreden beslissing niet vermeldt dat hij kon worden teruggeleid naar Sierra Leone.

2.2.2. De Raad, zich steunend op het getuigschrift van WISH van 19 maart 2006 en op het interview in de Gay Krant van 11 maart tot en met 24 maart 2006, oordeelt dat een voordeel van de twijfel voorhanden is dat toelaat de homoseksuele geaardheid van verzoeker aan te nemen. Tevens wordt vastgesteld dat verweerder de kwetsbare positie van holebi's in Sierra Leone erkent. Deze toestand blijkt uit de zich in het administratief dossier bevindende informatie en uit het bij het verzoekschrift toegevoegde Algemeen Ambtsbericht Sierra Leone van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van april 2005 waarin gewag wordt gemaakt van door de Sierra Leone Lesbian and Gay Association gedocumenteerde gevallen waarbij lesbische, homoseksuele en transseksuele Sierraleoners werden lastig gevallen, geslagen en willekeurig gearresteerd. Dergelijke omstandigheden, in samenhang met de vaststelling dat verzoeker gekend is als homoseksueel, laten toe aan te nemen dat hij, bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juli tweeduizend en negen door:

dhr. F. HOFFER,	kamervoorzitter,
dhr. M. BONTE,	rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. M.-C. GOETHALS,	rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER